

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1858/88

af 30. juni 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 1058/77 om særlige kendetegn for olivenolier og visse varer, der indeholder olivenolie, og om ændringer af nomenklaturen i Den Fælles Toldtarif for så vidt angår olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af
22. september 1966 om oprettelse af en fælles markeds-
ordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissio-
nens forordning (EØF) nr. 1098/88⁽²⁾, særlig artikel 14,
stk. 4, artikel 15, stk. 3, og artikel 20, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1058/77⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 2550/83⁽⁴⁾, indeholder
en definition af de fysisk-kemiske og organoleptiske
kendetegn for de varer, der henhører under forskellige
toldunderpositioner i olivenoliesektoren; det har vist sig,
at visse jomfruolier vil kunne indeholde tetrachlorethylen,
der er et uønsket stof, som ikke indgår i den normale
proces for fremstillingen af olivenolie; dette stof kan tole-
reret i bomolie i betragtning af, at denne kategori olie er
beregnet til raffinering og ikke til direkte markedsføring;
tilstedeværelsen af dette stof på et ikke udbetydeligt
niveau bør medføre en systematisk klassificering af de
pågældende jomfruolier i toldunderpositionen for bom-
olie, hvis raffinering er påkrævet;

analysemetoden for tetrachlorethylen i olivenolie bør
gøres ensartet på fællesskabsplan; det viser sig dog, at der
anvendes forskellige metoder i medlemsstaterne; disse
metoder bør kunne anvendes i en overgangsperiode;

Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽⁵⁾ bør tilpasses i
overensstemmelse med ændringerne i forordning (EØF)
nr. 1058/77;

fastsættelsen af et maksimalt indhold af tetrachlorethylen
for jomfruolie vil kunne skabe vanskeligheder for produ-
centernes afsætning af visse olier i indeværende produ-
ktionsår; denne forordnings bestemmelser vedrørende
interventionsopkøb bør derfor først anvendes fra begyn-
delsen af det næste produktionsår;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1058/77 foretages følgende
ændringer:

1. Forordningens titel affattes således »Kommissionens
forordning (EØF) nr. 1058/77 af 18. maj 1977 om
særlige kendetegn for olivenolier og visse varer, der
indeholder olivenolie«.

2. I artikel 2 indsættes som stk. 3:

»3. Indholdet af tetrachlorethylen i olivenolier og
oliekager bestemmes efter den metode, der er anført i
bilag X. Indtil den 31. oktober 1989 kan medlemssta-
terne dog fastsætte, at bestemmelse af indholdet af
tetrachlorethylen kan ske efter andre metoder, der
giver resultater, som er forenelige med den fælles
metodes resultater. De pågældende medlemsstater
meddeler Kommissionen disse andre metoder, inden
de anvender dem.

Såfremt en anden metode end den fælles metode giver
et resultat, der er forskelligt fra resultatet efter den
fælles metode, lægges resultatet efter den fælles
metode til grund.«

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 128 af 24. 5. 1977, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 252 af 13. 9. 1983, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

3. I indholdsfortegnelsen over bilag indsættes følgende linje :
»BILAG X Indhold af tetrachlorethylen 26«.
4. I bilag I, punkt 1, og bilag III, afsnit B, punkt I, indsættes som litra g):
»g) Et indhold af tetrachlorethylen målt efter den metode, der er anført i bilag X, der er under eller lig med 0,1 mg/kg«.
5. I bilag I, punkt 2, og bilag III, afsnit B, punkt II, indsættes følgende led :
— eller de i punkt 1, litra a), b), c), d), e), og f), nævnte karakteristika og et indhold af tetrachlorethylen, målt efter den metode, der er anført i bilag X, der er over 0,1 mg/kg«.
6. Bilaget til nærværende forordning indsættes som bilag X.

Artikel 2

Forordning (EØF) nr. 2658/87 tilpasses i overensstemmelse med artikel 1, punkt 4 og 5.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1988.

For så vidt angår interventionsopkøb i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3472/85 ⁽¹⁾ anvendes artikel 1, nr. 4 og 5, dog fra den 1. november 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 333 af 11. 12. 1985, s. 5.

BILAG**BILAG X****BESTEMMELSE AF TETRACHLORETHYLENINDHOLDET I OLIVENOLIE****Princip**

Analyse ved gaskromatografi ifølge teknikken med luftrummet over væsken (head space).

Apparatur

1. Gaskromatografiapparat udstyret med en elektronindfangningsdetektor (ECD).
2. Apparatur for luftrummet over væsken (head space).
3. Gaskromatografisøjle af glas med længde på 2 m og med 2 mm diameter, stationær fase
10 % OV101 på chromosorb WLA
DMOS granulometri 80-100 Mesh.
4. Transportluftart og hjælperlufart: nitrogen.
5. 10 til 15 ml glaskolber med en foring af teflon og en aluminiumsprop med en åbning til udtagning med sprøjte.
6. Tang til hermetisk lukning.
7. Sprøjte til luftarter på 0,5 til 2 ml.

Reagenser

Standard: — tetrachlorethylen med en renhedsgrad, der egner sig til gaskromatografi
— pentan med en renhedsgrad, der egner sig til gaskromatografi.

Analysemetode

1. Der afvejes med nøjagtighed ca. 3 g olie i en glaskolbe (der ikke må genbruges), og kolben tilproppes indtil den hermetiske lukning. Kolben anbringes i en termostat ved 70° C i en time. Der udtages med akkuratse ved hjælp af sprøjten en mængde på 0,2 til 0,5 ml af luftrummet over væsken. Det indsprøjtes i gaskromatografisøjleapparatet, der er indstillet således:
— injektortemperatur: 150° C
— søjletemperatur: 70 til 80° C
— detektortemperatur: 200 til 250° C.
Andre temperaturer kan også anvendes, såfremt resultaterne er ækvivalente.
2. Referenceopløsninger. Der tilberedes standardopløsninger ved brug af raffineret olivenolie uden spor af opløsningsmidler til variable koncentrationer af tetrachlorethylen mellem 0,05 og 1 ppm og i forhold til det formodede indhold af prøven. En eventuel fortynding af tetrachlorethylen skal ske ved hjælp af pentan.
3. Mængdemæssig vurdering. Forholdet fastlægges mellem overfladerne eller toppene på prøverne og den standardopløsning, der har den nærmeste formodede koncentration. Hvis den forholdsvis forskel er over 10 %, er det nødvendigt at gentage analysen ved sammenligning med en ny standardopløsning, indtil dens koncentration overholder ovennævnte forholdsvis forskel. Tetrachlorethylenindholdet bestemmes på grundlag af et gennemsnit af elementære indsprøjtninger.
4. Udtryk for resultaterne. Resultaterne udtrykkes i ppm (mg/kg). Metodens påvisningsgrænse er 0,01 mg/kg.*